

Predmet: Zdravko Pašić -Slunj
Okružni sud u Beogradu, Veće za ratne zločine
Poslovni broj predmeta: K.V. 04/07

Glavni pretres: 21. mart 2008.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Mana Čokiše

Svedok danas živi u Karlovcu [Republika Hrvatska]. Pre i za vreme rata živeo je u Slunju. Bio je penzionisani policajac i kada je 16. novembra 1991. srpska vojska zauzela Slunj pozvan je da ponovo obavlja poslove u policijskoj stanici. Dana 23. decembra 1991. došao je na posao i dežurni mu je rekao da je doktor Dragutin Krušić ubijen, da je uviđaj završen i da je leš dopremljen u Dom zdravlja. Obdukciju je obavila doktorica koja je radila u Domu Zdravlja [Anka Koralija] ali je obdukcijski nalaz potpisao upravnik, doktor Milorad Ljuština. Znao je da će sastavljanje krivične prijave biti njegov posao tako da se angažovao da sazna što više detalja. Zajedno sa tri operativca prikupljao je informacije radi identifikacije učinioca. Najpre je otišao na lice mesta. Ubistvo se dogodilo u gostionici *Suzi* koja se nalazila dva kilometra od Slunja. Bio je napadao sneg i na parkiralištu su se videli tragovi automobila. Pokušao je da pronađe čaure oružja iz koga je doktor ubijen i druge dokaze koji su, eventualno, promakli službi koja je vršila uviđaj, ali nije ništa pronašao. Obavljajući razgovore sa svedocima saznao je da je u noći između 22. i 23. decembra u Dom zdravlja jednim autom došao upravnik Milorad Ljuština, a drugim su se dovezli optuženi Zdravko Pašić i Milan Grubješić. Pozvali su doktora Krušića da pođe sa njima jer su se, navodno, u Cetinogradu nalazili ranjenici kojima je bila potrebna lekarska pomoć. Doktor Krušić je htio da pozove i medicinsku sestru da krene sa njima, ali su mu ova trojica rekla da to nije potrebno jer se tamo već nalazi jedna sestra. Doktor Ljuština je otišao u jednom pravcu a Grubješić, Pašić, doktor Krušić i još jedan znatiželjan mladić [zaštićeni svedok A] u pravcu Cetinograda. Na izlazu iz Slunja nalazio se policijski punkt. Policajci na punktu su ih zaustavili radi provere. Zatim se auto odvezao u pravcu gostionice *Suzi*. Mladić je ostao u auto dok su ova trojica krenula prema ulazu gostionice. Pašić i Grubješić ubili su doktora na ulazu u zgradu. U povratku policajci na punktu primetili su da doktor nije sa njima, ali su mislili da je ostao sa ranjenicima i ništa nisu posumnjali. Sledećeg jutra nepoznata osoba prijavila je da je našla doktorov leš. Uviđaj je obavio i zapisnik potpisao policajac Petar Glamočlija. Sa osumnjičenima nije obavljen informativni razgovor, niti im je oduzeto oružje. U policijskoj stanici raspravljalo se o ovom slučaju i na kraju je svedok otišao do Uroša Funduka, tadašnjeg sudije Vrhovnog suda u Kninu, koji mu je rekao da ukoliko nije siguran da ima dovoljno dokaza ništa ne preuzima. Krivična prijava podignuta je tek u martu protiv NN lica, iako su osumnjičeni bili poznati. Nakon ubistva otišao je sa prijateljicom pokojnog doktora, medicinskom sestrom Marjanom Oštrinom u doktorov stan da bi Marjana izabrala odelo u kome će doktor biti sahranjen. Stan je bio opljačkan i stvari ispreturane. Doktorova druga prijateljica, medicinska sestra Janja Lujčić došla je u njegovu kancelariju i predala ručni sat, novac koji joj je doktor bio ostavio na čuvanje i ključeve od auta, koji se nalazio u Bihaću kod prijatelja. Bilo je očigledno da je doktor sumnjao da se nešto loše može desiti i da je zbog toga vredne stvari poverio prijateljima. Doktor Krušić je u Slunju dugo živeo i kada je srpska vojska ušla u grad bilo mu je sugerisano da napusti grad. Ipak, on je ostao i nastavio da leči sve bolesnike bez obzira na nacionalnost. Nakon ovog događaja i podizanja prijave Grubješić je prebačen u Klinu a optuženi Pašić je otišao u Korenicu.

Saslušanje svedoka Dmitra Višnjica

Svedok je pre rata živeo u Slunju i radio kao policajac. Često je dežurao na policijskom punktu, koji se nalazio u blizini mosta, na putu prema Karlovcu. Na punktu je obavljao identifikaciju lica koja su ulazila u grad jer se u grad nije moglo ući bez posebne dozvole. Jedne večeri oko 23:00 časa, misli da je to bilo 22. decembra 1991. godine, na punktu su se zaustavila dva vozila. U jednom je bio upravnik Doma zdravlja doktor Ljuština, a u drugom njegove kolege policajci Milan Grubješić i Zdravko Pašić. Uputili su se prema Domu zdravlja i nakon nekog vremena vozilo Milana Grubješića se vratilo. U autu su pored Grubješića i Pašića sada sedeli doktor Krušić, jedan mladić [zaštićeni svedok A] i još jedan kolega Bunčić. Rekli su da u Cetinjgradu ima ranjenih i da voze doktora da im ukaže lekarsku pomoć. Nakon pola sata vozilo se ponovo vratilo i u njemu nije bilo doktora. Sledećeg dana čuo je da je doktor ubijen u birtiji *Suzi*. Njegov komandir mu je rekao da je opasno da ostane u gradu jer je prethodne noći video da Grubješić i Pašić vode doktora i dao mu je nekoliko dana odmora. Svedok se nije plašio i ubrzo se vratio na posao. Nakon par meseci premešten je da obavlja poslove kriminološkog tehničara.

Predlozi Tužilaštva i odbrane

Tužilac je predložio da se na glavni pretres pozovu svedoci Anka Koralija, doktorica koja je obavila obdukciju, Petar Glamočlija, policajac koji je obavio uviđaj, a da se na osnovu člana 24. Zakona o potvrđivanju Ugovora između SRJ i Republike Hrvatske o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima kao svedok sasluša Milan Grubješić, koji je za ovo krivično delo pravosnažno osuđen i nalazi se u Republici Hrvatskoj na izdržavanju kazne zatvora. Odbrana se saglasnila sa predlogom Tužilaštva, ali je dodala da insistira na isključivo neposrednom ispitivanju Milana Grubješića a nikako na ispitivanju putem video-linka jer postoji sumnja da njegovo svedočenje ne bi bilo dovoljno kvalitetno, s obzirom na uslove pod kojim bi svedočio ukoliko ne bi bio u sudnici pred ovim Sudom. Takođe, tužilac je predložio da prilikom ispitivanja Milana Grubješića budu prisutni zaštićeni svedoci A i B i svedok Dmtar Višnjic.

Sudsko veće je prihvatilo predloge stranaka u postupku.